

صحيفة الحسين عليه السلام

[195] تا یاری خواهم، پس ای مولایم با چه چیز با تو روبرو شوم، آیا با گوشم یا با چشمم، یا با زبانم، یا با دستم، یا با پایم، آیا همه آنها نعمتهای تو نمی باشد و به تمامی آنها نافرمانیت را ننمودم، ای مولایم پس حجت و دلیل از آن توست. ای آنکه مرا از پدران و مادران پوشاند از اینکه مرا با تندی برانند، و از خویشاوندان و برادران تا بر من عیب گیرند، و از فرمانروایان تا مجازاتم کنند، وای مولایم اگر آنان بر آنچه تو آگاه بودی مطلع بودند در اینصورت مرا مهلت نداده و طردم می ساختند و بامن قطع رابطه می کردند. پس مولایم هم اینک در پیشگاه تو ایستاده ام، خاضعانه و خوار و دلتنگ و ناچیز، نه بیگناهم تا عذر خواهی کنم، و نه نیرومندم تا یاری ستانم، و نه حجتی دارم تا احتجاج نمایم، و نه می گویم که گناهکار نیستم و کار زشتی نکرده ام، وای مولایم اگر انکار هم می کردم سودی نمی داد، چگونه واز کجا، در حالیکه تمامی اعضايم بر آنچه عمل کرده ام شاهدند. و به یقین می دانم و شکی ندارم که تو از امور بزرگ از من پرسش می کنی، و تو حاکم عادل هستی که ستم نمی کنی، و عدالت تو هلاکت کننده من است، واز عدالت می گریزم، وای مولایم اگر مرا عذاب کنی به سبب گناهانم می باشد که بعد از حجت بر من انجام داده ام، و اگر بر من ببخشائی بخاطر بردباری وجود و کرم توست.
